

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΑΪΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΞΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΟΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
1926

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΥΠΟ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗΣ

Λατρηγοῦντος τοῦ κ. Α. Τράντα προκηρύσσεται γλωσσικός διαγωνισμὸς ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους:

1) Σκοπὸς τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι ἡ μελέτη τῶν γλωσσικῶν ἰδιωμάτων τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Κονίτισης (καὶ ἰδίως Βουρμπιάνης, Πυρσόγιανης, Μολίστης, Τουρνόβου, Λισκατοῖου, Σιονιάδων, Ἴσβόρου, Σέλτσης Στρατίσιανης κλ.).

2) Αἱ γλωσσικαὶ συλλογαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρέπει νὰ εἶναι ποικίλου γλωσσικοῦ καὶ λαογραφικοῦ περιεχομένου (συλλογαὶ λέξεων καὶ φράσεων, περὶ ὧν ἰδ. μετὰ προσοχῆς ὅσα ἀναγράφονται εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ γλωσσικοῦ διαγωνισμοῦ τῶν «*Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν*» εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχός των σελ. 103—συλλογὴ λαϊκῶν παροιμιῶν καὶ αἰνιγμάτων, εὐχῶν καὶ καταρῶν—λαϊκῶν παραδόσεων καὶ εὐτραπέλων διηγήσεων (μεσελέδων), παραμυθιῶν κ.λ.—συλλογὴ δημοτικῶν ἰσμάτων—τοπωνυμιῶν κ.λ.).

3) Αἱ συλλογαὶ πρέπει νὰ ἀποδίδουν ὅσον τὸ δυνατόν πιστότερον καὶ ἀκριβέστερον τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως μεταβολὴν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς γλώσσης τοῦ βιβλίου καὶ τῶν λογίων ἢ τῆς Νεοελληνικῆς Κοινῆς. Πᾶσα κοιναύτη μεταβολὴ—εἴτε ἐν συνειδήσει εἴτε ἀσυναίσθητως γινομένη—ζημιώνει τὰ μέγιστα τὴν γλωσσικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τῆς συλλογῆς καὶ ἀποτελεῖ μέγιστον μειονέκτημα αὐτῆς, μέλλον νὰ βαρύνῃ σπουδαίως καὶ εἰς τὴν κρίσιν τῆς συσταθησομένης κριτικῆς Ἐπιτροπείας (ἰδ. περὶ τούτων τὰς ὁδηγίας τὰς δημοσιευθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν «*Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν*» σελ. 84 κέξ.).

4) Ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει ἐκάστης συλλογῆς πρέπει νὰ προστίθεται σύντομος Γραμματικὴ τοῦ γλωσσικοῦ ἰδιώματος τοῦ χωρίου ἢ τῆς περιφερείας, ἐξ ὧν προέρχεται ἡ συλλογὴ. Εἰς τὴν Γραμματικὴν ταύτην πρέπει νὰ περιγράφονται τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς γλώσσης τοῦ τύπου καὶ τὰ ἰδιόρρυθμα γνωρίσματα, διὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται αὕτη ἀπὸ τὴν ὅμικ.

λίαν τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ἢ τῆς Νεοελληνικῆς Κοινῆς. Οὕτω θὰ σημειώ-
νεται, ἂν τὰ λ, ν, σ προφέρονται κατὰ τὴν κοινὴν προφορὰν ἢ ἂν προφέ-
ρῳνται ὡς λ2, ν2 (γαλλ. gn), σ (γαλλ. ch) καὶ πότε προφέρονται οὕτω.
Θὰ δηλώνεται ἂν τὰ ἄτονα φωνήεντα ἢ δίφθογγοι: ε, αι, ο, ω τρέπον-
ται εἰς ι—ου καὶ ἂν τὰ ὠσαύτως ἄτονα ι, η, ει, οι, η, υι, ου ἀποβάλλων-
ται (κουτί — κτί, χυτῶ — χτ'πῶ ἢ χπῶ κλ.) κλ. Θὰ σημειώνεται κάθε
ιδιορρυθμία εἰς τὴν κλίσειν τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων ἥτοι θὰ δηλώνεται
ἂν κλίνεται λ. χ. δ ἄντρας—τοῦ ἀντρός ἢ τοῦ ἄντρα ἢ τ' ἀντροῦς κλ., οἱ
μάντες ἢ οἱ μαννάδες, ἡ κωπέλλα—τῆς κωπελλός (κατὰ τό: θυγατρός) ἢ τῆς
κωπέλλας κλ. κλ.

5) Αἱ συλλογαὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα ἀποστέλλονται μέχρι τῆς
31ης Δεκεμβρίου 1927 εἰς τὸν κ. Α. Τράνταν (Ἀθήναι, ὁδὸς 3ης Σεπτεμ-
βρίου, 47), φέρουν δὲ ἀναγεγραμμένον ἐντὸς φακέλου ἐσφραγισμένου τὸ
ὄνομα τοῦ συγγραφέως μετὰ γνωμικοῦ τινος, ὅπερ ἐπιγράφεται καὶ ἐπὶ
τοῦ ἐξωφύλλου τῆς συλλογῆς.

6) Τριμελῆς Ἐπιτροπεία, ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ ῥηθέντος Συνδέσμου, θὰ βραβεύσῃ τὸ ἄριστον ἐκ τῶν ὑποβληθησομέ-
νων ἔργων, ἀπονέμουσα εἰς αὐτὸ 10,000 δρ. Ἐὰν τυχὸν ἤθελον βραβευθῆ
δύο ἔργα, ἡ Ἐπιτροπεία δύναται νὰ διανείμῃ εἰς αὐτὰ τὸ βραβεῖον κατὰ
τὴν κρίσειν τῆς.

7) Τὸ βραβευθησόμενον ἔργον θέλει δημοσιευθῆ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει
εἰς τὰ «Ἡπειρωτικὰ Χρονικά».

8) Τὰ χειρόγραφα τῶν τε βραβευομένων καὶ μὴ ἔργων ἀποτελοῦν
κτῆμα τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῆς Κοινότητος Βουρμπιάνης)

Σῆμ. Ἐπειδὴ τὸ ἑλληνικὸν ἀλφάβητον δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς γραφὴν
καὶ δῆλωσιν ὄλων τῶν φθόγγων, τοὺς ὁποίους προφέρομεν καὶ μεταχει-
ριζόμεθα κατὰ τὴν καθημερινὴν μας ὁμιλίαν, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη καὶ
μερικῶν ἄλλων γραμμάτων χάριν τῆς ἀκριβεστερας κατὰ τὸ δυνατὸν πα-
ραστάσεως ὀρισμένων φθόγγων. Διὰ τοῦτο ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἐπισυνά-
ψωμεν τὸν ἐπόμενον πίνακα, τὸν ὁποῖον παρακαλοῦνται νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν
—χάριν τῆς ὁμοιομορφίας—ὄλοι ὅσοι θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν προκη-
ρυττόμενον διαγωνισμόν:

α) $\acute{\kappa} \acute{\gamma} \acute{\chi} = \kappa_2, \gamma_2, \chi_2$ ἥτοι κ, γ, χ οὐρανικὰ (ὅπως προφέρονται εἰς τὰς
λέξεις: *συκιά, γιατρός, χιόνι*. Οὕτως, ἂν τὸ τελικὸν -ι τῆς λέξεως
παιδάκι ἀποβάλληται καὶ τὸ προηγούμενον κ ἔξακολουθεῖ νὰ προ-
φέρεται ὅπως καὶ πρότερον, τότε θὰ γράφηται: *πιδάκ'*. ὁμοίως
γναῖκα, (ὄχι *γναῖκα!*) κ. λ.).

- β) $\dot{\iota}$ = $\lambda\dot{\iota}$ ἢ ἰταλ. gli (ὅπως προφέρεται εἰς τὰς λέξεις: ἀμπέλια, φασούλια κ.λ. Οὕτως, ὅπου προφέρεται τὸ λ πρὸ τοῦ ϵ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον, θὰ γράφεται $\dot{\iota}$, λ. χ. λύκος, λύπη, λήμνη κ.λ.).
- γ) $\dot{\iota}$ = $\nu\dot{\iota}$ (γαλλ. gn, ὅπως προφέρεται εἰς τὴν λέξιν: κασιανιά, πανηγιά κ.λ. διὸ θὰ γράφηται: ἰοῖκι, ἰοικιάζω κ.λ., ὅπου τυχὸν προφέρεται τὸ ἀρχαϊκὸν ν ὡς τὸ γαλλ. gn).
- δ) $\dot{\sigma}$ (ξ, ψ) = γαλλ. ch (keh, peh). Οὕτω γράφηται ξινός ἢ ξνός κ.λ., ἂν κάπου προφέρεται ἢ λέξις ὡς κελινός κελνός.
- ε) $\dot{\zeta}$ = $\zeta\dot{\iota}$ ἢ γαλλ. j (ὅπως εἰς τὴν λέξιν μαγαζιά κ.λ.). Ἐπομένως θὰ γράφηται ζγώνω (= ζυγώνω), ὅπου τυχὸν τὸ ῥῆμα προφέρεται οὕτω.
- ζ) $\mu\pi, \nu\tau, \gamma\kappa$ ἢ $\gamma\gamma$ = ἄρρινα $\mu\pi, \nu\tau, \gamma\kappa$ (ἢ γαλλ. b, d, gu), ὅπως προφέρονται εἰς τὰς λέξεις: μποῦφος, γκρεμίζω κ.λ. κ.λ.

Γ. Π. ΑΝΔΡΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ